

Δημοτική συναυλία του Γραφείου Νεότητος στο Ριζοβούνι Καρδίτσας

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Το απόγευμα της Κυριακής 9 Νοεμβρίου 2025, το Γραφείο Νεότητος της Ιεράς μας Μητροπόλεως οργάνωσε μια όμορφη απογευματινή Δημοτική συναυλία, αφιερωμένη στα παιδιά των κατηχητικών σχολείων, τους κατηχητές και τους γονείς τους. Η εκδήλωση αυτή αποτέλεσε μια ευκαιρία για τα παιδιά να εκφραστούν μέσα από τη μουσική, να γνωρίσουν καλύτερα την παράδοση του τόπου μας και να ζήσουν εμπειρίες πνευματικής χαράς και κοινότητας.

Στην εκδήλωση παρέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και

Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, ο οποίος ευλόγησε τη συγκέντρωση και απηύθυνε λόγο ενθάρρυνσης προς τα παιδιά, τους κατηχητές και τους γονείς, επισημαίνοντας τη σημασία της μουσικής και των παραδοσιακών τραγουδιών ως μέσο διατήρησης της πίστης και της πολιτισμικής μας κληρονομιάς.

Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο Σύλλογος Αργιθεατών Νομού Καρδίτσας, δείχνοντας έμπρακτα τη στήριξή του στην προσπάθεια των νέων να γνωρίσουν και να αγαπήσουν την παράδοση και την πνευματική ζωή της περιοχής τους. Η συμμετοχή όλων συνέβαλε στο να δημιουργηθεί μια ατμόσφαιρα χαράς, συνεργασίας και πνευματικής αναζήτησης, καθιστώντας την εκδήλωση σημείο αναφοράς για τα παιδιά και τις οικογένειές τους.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με την ομιλία του π. Δαμιανού Μπαρούτα, υπευθύνου του Γραφείου Νεότητας, ο οποίος αναφέρθηκε στο βαθύ ελληνικό και ταυτόχρονα πνευματικό νόημα του δημοτικού τραγουδιού και της θεολογίας. Τόνισε τη σημασία που έχει η παράδοση αυτή για τη ζωή και την πίστη του λαού μας, υπογραμμίζοντας ότι τα δημοτικά τραγούδια αποτελούν φωνή της ψυχής του ελληνικού λαού, γεννημένα στα βουνά, στα χωριά, στα πανηγύρια, στις χαρές αλλά και στους πόνους. Επεσήμανε ότι αυτά τα τραγούδια δεν γράφτηκαν από σπουδαγμένους ποιητές, αλλά από απλούς ανθρώπους με καρδιά γεμάτη πίστη και στόμα γεμάτο προσευχή.

Ο π. Δαμιανός υπενθύμισε τα λόγια του Μακρυγιάννη, ότι «Ό,τι κάμομε, το κάμομε με πίστη στον Θεό και αγάπη στην Πατρίδα», εξηγώντας ότι η πίστη αυτή δεν έμεινε στα λόγια, αλλά έγινε τραγούδι· εκφράστηκε σε μοιρολόγια, νανουρίσματα, μελωδικές προσευχές και σε εκφράσεις όπως το «σημαίνει ο Θεός, σημαίνει η γη». Με αυτό τον τρόπο, ο λαός μετέτρεπε τις εμπειρίες της καθημερινότητάς του σε θεολογικό βίωμα.

Υπογράμμισε ότι η θεολογία δεν περιορίζεται στα μεγάλα βιβλία των Πατέρων,

αλλά βρίσκεται και στα τραγούδια του λαού, όπου η πίστη γίνεται πράξη ζωής. Όταν ο λαός τραγουδούσε «Σημαίνει ο Θεός, σημαίνει η γη», ομολογούσε ότι τίποτα δεν κινείται χωρίς τη θεία πρόνοια. Όταν τραγουδούσε για την Παναγία, το έκανε με αγάπη και αίσθηση μητρικής σκέψης, όχι τυπικά, αλλά από καρδιά.

Ακόμη και στα πιο απλά τραγούδια, ο Πατήρ Δαμιανός τόνισε ότι υπήρχε βαθύ θεολογικό νόημα: ο πόνος δεν είναι χωρίς ελπίδα, η θυσία έχει αξία όπως στο γεφύρι της Άρτας που θυμίζει ότι η αγάπη μετριέται με προσφορά, ενώ η χαρά και η γιορτή αρχίζουν πάντα με σταυρό και ευχή. Με αυτόν τον τρόπο, ο λαός έγινε θεολόγος χωρίς να το γνωρίζει, όχι επειδή διάβαζε, αλλά επειδή πίστευε.

Αναφέρθηκε στην Αγία Γραφή και στο «Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν» (Ψαλμός 95,1), υπογραμμίζοντας ότι κάθε δημοτικό τραγούδι αποτελεί ένα «ᾠσμα καινόν», μια νέα δοξολογία και μια νέα ελπίδα. Τόνισε ότι στη ξενιτιά οι άνθρωποι τραγουδούσαν για να μην ξεχάσουν τον τόπο και τον Θεό τους, στον πόλεμο για να αντλήσουν δύναμη, στον γάμο για να δοξάσουν το θαύμα της αγάπης και στο πένθος, γιατί πίστευαν ότι ο θάνατος δεν είναι το τέλος.

Υπενθύμισε ότι μέσα στα δημοτικά τραγούδια κρύβεται η εσχατολογική ελπίδα, ότι ο Θεός δεν αφήνει ποτέ τον άνθρωπο μόνο του, και ότι μετά τη νύχτα ακολουθεί πάντα η αυγή. Προέτρεψε τα παιδιά να ακούνε τα τραγούδια του τόπου τους με πίστη, να καταλαβαίνουν ότι μέσα τους μιλά ο ίδιος ο Θεός, μέσα από τη γλώσσα και την καρδιά των προγόνων μας. Το δημοτικό τραγούδι, είπε, είναι μάθημα πίστης, όπως και το κατηχητικό μάθημα.

Τέλος, απευθυνόμενος στους κατηχητές, υπογράμμισε ότι καλούνται να δείξουν στα παιδιά πως η παράδοση δεν είναι κάτι παλιό, αλλά ζωντανό και ιερό, και ότι η διδασκαλία ενός τραγουδιού με πίστη ισοδυναμεί με τη διδασκαλία μιας μικρής προσευχής. Ενώ στους γονείς υπενθύμισε ότι όταν τραγουδούν με τα παιδιά τους, δεν μαθαίνουν απλώς μουσική· μαθαίνουν ήθος, ρίζες, καρδιά και πίστη.

Καταλήγοντας, τόνισε ότι το δημοτικό τραγούδι είναι μελωδική προσευχή του λαού· όταν τραγουδά ο λαός, προσεύχεται· κι όταν προσεύχεται, τραγουδά. Προέτρεψε όλους να κρατήσουν ζωντανή αυτή την παράδοση, γιατί κάθε φορά που τραγουδούν με πίστη, δεν ακουγόμαστε μόνο εμείς, αλλά και οι πρόγονοί μας και πάνω απ' όλα ακούει ο Θεός. Ευχήθηκε η Χάρις του Θεού να ευλογεί τα παιδιά, τους κατηχητές και όλους όσους κρατούν την πίστη και την παράδοση ζωντανή και μελωδική.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος εξέφρασε τη μεγάλη

χαρά και τις ειλικρινείς ευχαριστίες του προς όλους όσους συμμετείχαν στην αποψινή συγκέντρωση. Τόνισε ότι η παρουσία κάθε γονέα, κατηχητή και κατηχήτριας ήταν ουσιαστική, καθώς χωρίς αυτούς η προσπάθεια της Μητροπόλεως για την πνευματική κατήχηση των παιδιών και για τη διαπαιδαγώγησή τους θα ήταν ατελής. Υπογράμμισε ότι η συνάθροιση αυτή δεν ήταν μόνο μια εκδήλωση ψυχαγωγίας, αλλά μια ευκαιρία να δώσουμε στα παιδιά παράδειγμα χριστιανικής ζωής, να τα ενισχύσουμε πνευματικά και να τα βοηθήσουμε να αναπτυχθούν και να προοδεύσουν.

Υπενθύμισε ότι η ιδέα της αποψινής συγκέντρωσης είχε προέλθει από τον υπεύθυνο της Νεότητας, πατέρα Δαμιανό, σε συνεργασία με την πρεσβυτέρα κ. Ιωάννα, τις κυρίες Βάσω, Αναστασία και άλλες, οι οποίες με σκέψη, διάθεση και προγραμματισμό οργάνωσαν τις δράσεις των κατηχητικών. Επισήμανε ότι η σκέψη και η υλοποίηση μιας τέτοιας εκδήλωσης απαιτούσε τη συμμετοχή πολλών ανθρώπων με αγάπη, όρεξη και ζήλο, ώστε να είναι όλοι μαζί και να μεταδίδουν στα παιδιά αξίες, διδασκαλία και πνευματική παρακαταθήκη.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες απηύθυνε προς τον πρόεδρο του χωριού κ. Γιώργο και τους συνεργάτες του, τον πρόεδρο του συλλόγου Αργιθεατών κ. Βασίλη Θεοδωράκη που τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση και οι οποίοι στήριξαν θερμά την όλη προσπάθεια, τονίζοντας παράλληλα τη σπουδαιότητα της παρουσίας του παπα-Θανάση, η οποία υπήρξε καθοριστική. Αναφέρθηκε επίσης στη συμβολή των κυριών του χωριού, οι οποίες εργάστηκαν με πολύ κόπο και φροντίδα για την προετοιμασία της εκδήλωσης, καθώς και σε όσους ήρθαν από την πόλη της Καρδίτσας για να στηρίξουν το εγχείρημα. Ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε θερμά και τους γονείς που έφεραν τα παιδιά τους, συμμετέχοντας ενεργά και με ενδιαφέρον.

Τόνισε την σημασία όλων των μικρών και μεγάλων λεπτομερειών που συνέβαλαν

στην επιτυχία της βραδιάς. Αναφέρθηκε στον Κώστα Τάτσιο και στις κυρίες που φρόντισαν για την απαραίτητη υλική τροφή, καθώς και στο χορευτικό, στα παιδιά και στους μουσικούς που ομόρφυναν την εκδήλωση, προσδίδοντας χαρά, ζωντάνια και πνευματική διάσταση. Ιδιαίτερη μνεία έκανε στον κ. Δημήτρη Αυγέρη, υπογραμμίζοντας ότι χωρίς τη δική του προσφορά η συγκέντρωση δεν θα μπορούσε να έχει ολοκληρωθεί.

Επισήμανε ότι όλες αυτές οι προσπάθειες, τόσο των φανερών όσο και των αφανών συντελεστών, αποδείκνυαν ότι η συνάθροιση δεν ήταν απλά ψυχαγωγική, αλλά αποτελούσε πνευματική μαρτυρία. Το τραγούδι, ο χορός και η παρουσία όλων μαζί δεν ήταν τυχαία, αλλά ενέργειες που υπογράμμιζαν την αγάπη, την κοινωνία των προσώπων και τη μαρτυρία για το Χριστό. Όλα αυτά, τόνισε, γίνονταν στο όνομα του Χριστού, και η χάρη Του ευλογούσε κάθε προσπάθεια.

Ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε η Χάρις του Θεού να συνεχίσει να ευλογεί τα παιδιά, όλους τους συμμετέχοντες και τις οικογένειές τους. Εξέφρασε την ευγνωμοσύνη της Ιεράς Μητροπόλεως προς όλους όσους συνέβαλαν στην εκδήλωση, φανερούς και αφανείς, και υπενθύμισε ότι η συμμετοχή σε τέτοιες δράσεις αποτελεί ευλογία και πνευματική ωφέλεια για όλους.

Με το κλείσιμο της ομιλίας του, ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε καλή συνέχεια στο πρόγραμμα και καλή δύναμη σε όλους, υπογραμμίζοντας ότι η συμμετοχή σε αυτές τις εκδηλώσεις δεν είναι μόνο χαρά και ψυχαγωγία, αλλά και πράξη μαρτυρίας, αγάπης και κοινωνίας μέσα στο όνομα του Χριστού.

